

נחלי נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 770
פרשת עקב תשפ"ב

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
20:34	19:55	18:43	ירושלים
20:32	19:57	19:00	תל-אביב
20:34	19:58	18:53	חיפה
20:33	19:56	19:00	באר שבע

דבר ראש הישיבה

נחמה של התחדשות

השבת השנייה של "שבעה נחמתא" • מתחדשים תמיד חסדים טובים • אל תתייאש, הישועה תגיע • ובדיוק בזמן המיועד לה • רק אל תדחוק את השעה ואל תיפול ברוחך • נגם: למה קראו לתינוק "ניתאי"?

כי כשמגיע הזמן הישועה פתאום מגיעה ברגע אחד. וכן מצינו אצל המן הרשע שהבהילוהו במהרה לבוא למשתה, מאחר ועם ישראל היה צריך להיושע מהגזירה והגיע זמן מפלתו של המן.

ר' נתן כותב בליקוטי הלכות (הלכות קריאת התורה ו') שצריך לדעת שכל מה שעובר על כל אחד וכל הנפילות והעוונות - מגיעים ע"י פגם דחיקת השעה, ואם היה מתאזר במידת הסבלנות היה מחזיק מעמד ובסוף מתגבר על הכל.

מובא בשם ר' לוי יצחק (בפירוש סיפורי מעשיות), שכל רצונה של הסטרא אחרא הוא לייאש את האדם, כי הטוב שהוא הקדושה קיים תמיד ואי אפשר לקחת אותו, רק שעל ידי היאוש הסטרא אחרא לוקחת לאדם את כח ההתחדשות. ולכן הכלל הוא שכל אחד צריך תמיד להתחזק מחדש, ועל ידי שיתחדש ויתחזק בכל פעם מחדש יצליח לעבור את הניסיונות והקשיים שנותנים לו מן השמים ולהתקרב לה'.

פיסת נייר באוזן

נסיים בסיפור על אדם שפני השואה נסע באוניה לארץ ישראל, ובמהלך הדרך נאמר לו לרדת בגרמניה, ובגלל המלחמה שהייתה באותו הזמן הוא נאלץ להישאר שם ולסבול את מוראות השואה. באחד הימים חטף שוטר נאצי את סידורו מידו, ואותו

האדם הצליח לאחוז בידו פיסת נייר אחת מתוך הסידור בעמוד שהודפס בו פרקי אבות, שם היה כתוב: "ניתאי האַרְבֵּל אֹמֵר... וְאֵל תִּתְּנָאֵשׁ מִן הַפְּרָעוֹנוֹת" [ופירוש הרע"ב: שלא תאמר 'רשע זה מעשיו מצליחין'... אלא דע שמהרה תבוא עליו פורענות. ויש מפרשים שהאדם לא יתייאש כשמגיעה עליו פורענות]. על מנת שלא תתגלה אותה פיסת נייר תחב אותה בתנוך אזנו, וכל פעם שרצה להתחזק היה מוציאה וקוראה ומתחזק באמונה בקדוש ברוך הוא ולא מתייאש.

כשהסתיימה המלחמה זכה היהודי להינצל ולעלות לארץ ישראל יחד עם אשתו, וברבות הימים כאשר נערכה ברית לאחד מצאצאיו, בזמן שהמוהל הכריז "ויקרא שמו בישראל..." צעק הסבא את שמו של הילד "ניתאי", על שם ניתאי הארבלי שבזכותו החזיק מעמד למרות הפורענות שעשו ביהודים.

למדנו שלעולם אסור להתייאש, ואפשר וצריך תמיד לשאוב נחמות וחזיונים מדברי חז"ל והצדיקים שבכל הדורות.

נו נמצאים בשבת השניה מז' שבתות נחמה, וגם הפטרה של השבוע מלאה נחמות ונפלאות ומתוקות שהשם יתברך אומר לנו. רבי נתן אומר, שיעקר הנחמה היא בשבת, שבת היא זמן הנחמה. אפשר לומר שכל השבתות של כל השנה הם בחינה של "שבת נחמו".

עלינו לדעת שיעקר הנחמה היא העצה הנפלאה הנקראת "התחדשות", להאמין שבכל יום ורגע מתחדשים חסדים חדשים ונפלאים, וכל אחד יכול להתחיל מחדש אפילו אם נפל לאן שנפל, כי חסדו וטובו של ה' יתברך חל על כל אחד, אפילו על הגרוע שברגועים. ולכן גם אם עובר על האדם משבר - גם הוא יכול להתחיל מחדש. וצריכים תמיד לזכור שחסידי ה' לא תמו ולא כלו רחמיו. ולכן ציווה אותנו רביה"ק להפוך את הגיון ואנחה לשמחה, ואמר שאפילו בעת צרה אין להימשך אחר הצער ביותר ח"ו רק לנחם ולשמח את עצמו במה שאפשר.

אמנם כל אדם עובר צרות, אך העיקר בחיים הוא שאדם יחזיק מעמד. אם מחזיק מעמד, ברגע אחד תהיה לו ישועה!

הנחמה פירושה התחלה חדשה. הנחמה היא התגלות התקוה. הנחמה פירושה, לדעת ש"אין שום ייאוש בעולם כלל", ובודאי נזכה סוף סוף לגאולה, הפרטית והכללית, למרות שאנו לא רואים את כל זה כרגע.

רק תחזיק מעמד

רביה"ק נקרא 'נחמן' על שם הנחמה, והוא מלמדנו תמיד להסתכל על הטוב שבכל דבר, 'בצר הרחבת לך', לראות שה' לא עוזב אותנו למרות שאנחנו בגלות. "שבעה נחמתא" זה כמו אדם שנפל מנכסיו ונמצא עתה למטה, בשפל המדרגה, ובא אליו חברו הטוב לבקר אותו, ומנחם אותו שה' יתברך גדול, והכל יכול להתהפך לטובה - רק תחזיק מעמד!

יהודי תמיד מתחזק במציאת נקודות טובות ותמיד מוצא במה להתחזק. הגויים חשבו שמאחר שעכשיו אין בית מקדש לעם ישראל אז אפשר לייאש את עם ישראל ולנחם, אבל עם ישראל, על ידי שתמיד מוצאים את הטוב בכל דבר, יכולים להתחזק בכל מצב.

אמנם כל אדם עובר צרות, אך העיקר בחיים הוא שאדם יחזיק מעמד. אם מחזיק מעמד, ברגע אחד תהיה לו ישועה, כשגיע זמן הישועה מיד יקבל ישועתו. כמו שכתוב בפרשת מקץ (בראשית מ"ד) שכאשר עברו שנתיים ויוסף היה צריך לצאת מבית הסוהר "וירצוהו מן הבור" במהרה, ומיד כשיצא נהיה מלך על כל מצרים,

להזמנות: **02-6289761** / **052-7679638** | **שביל חדש** נפתח אל הלב | ספרו החדש של הר"ח שמואל שטרן שליט"א

לדעת איך להתפלל על קיבוץ ראש השנה

"מדי לילה בחצות הגיע רבי משה צ'נסטחובר להעיר את הישנים, אך עלי הוא פסח בראותו את מצבי הקשה. אולם כיון שהתעורר רחש במקום, התעוררתי משנתי - ואז הגיעו לאוזני זעקות של השתוקקות מן הציון, ומילאו את ליבי בהתעוררות מופלאה."

לאחר תקופה ניכרת באומן שב ללודז' עירו, וכעבור תקופה קצרה הצטרף לחבורת חסידי ברסלב שעלתה לארץ ישראל כדי להשתקע בה. בכך ניצל מגורלם

שבוע חל יום היארצייט של החסיד רבי זאב ליברמנש זצ"ל, מחסידי ברסלב בדור האחרון שהתגרר בעיר בני ברק בשנותיו האחרונות. לארץ הקודש הוא עלה לפני המלחמה, ובכך ניצל מהשוואה ותוצאותיה הנוראיות כפי שנגזר על שאר חבריו שהתקרבו יחד אותו לברסלב בימי נעוריהם.

הכסף אזל בדרך

רבי זאב התקרב לחסידות ברסלב בעיר מולדתו לודז' שבפולין, על ידי חסידי ברסלב בני עירו, ואחד הסיפורים שסיפר תמיד היה על נסיון נסיעתו לאומן ועל מה שאפשר ללמוד מאותו סיפור. היה זה מיד לאחר התקרבותו, כאשר השתוקק לנסוע לאומן לראש השנה. באותם ימים כבר נסגרו הגבולות בין פולין ואוקראינה, אך הוא לא ויתר על רצונו, ובחברת עוד כמה בחורים צעירים יצא לדרך הארוכה והפתלתלה.

בסייעתא דשמיא עצומה הצליחו להבריח את הגבול ולהגיע לצד האוקראיני. הם המשיכו להתקדם אל משאת נפשם, אולם בהגיעם לברדיטשוב גילו כי כספם אזל. בירור קצר אף גילה, כי הרכבת הבאה היא האחרונה שלפני ראש-השנה... הרימו אפוא עיניים למרום והתחננו לבוראים שישלח להם כסף עבור המשך הנסיעה.

זמן רב הפצירו בתפילה, ופתאום הכריז אחד מן החבורה בהתרגשות: "מצאתי!!!". כולם התאספו אליו לראות במה המדובר, ונדהמו לראות בידי שטרי כסף שמצא על הארץ - - - לפליאתם לא היה קץ, בראותם שהסכום מספיק עבור כרטיסים לכולם! נפעמים מן הנס הגלוי שהתרשח להם מיהרה אל תחנת הרכבת, אך אכזבה עצומה אחזה בהם כשהתברר להם שהרכבת עזבה לא מזמן את התחנה...
צער רב מילא את ליבם על שהחמיצו את הרכבת האחרונה.

הצעקות מלאו את ליבי

לימים היה ר' זאב אומר: "מדוע ביקשנו מה' כסף? היה עלינו לבקש לזכות להגיע לאומן!... בראש השנה הם שהו בברדיטשוב, ואילו לאומן הגיעו לקראת יום הכיפורים. שתקן מטבעו היה ר' זאב, אך נסיעה זו הייתה מהדברים היחידים עליהם סיפר.
"לאחר בואי לאומן" המשיך ותיאר, "חליתי מאוד, ושכבתי שבועות ארוכים על ספסל ב'קלויז'."

השתוקקו להגיע לאומן. כאן, ב"ל, התקיים הקיבוץ בפולין

הנורא של חבריו בפולין, בשואה. ר' זאב הקים משפחה והתיישב בתל-אביב, שם פתח מפעל לנרות שממנו התפרנס שנים ארוכות.

'בעלי בתים' של רבנו

בהיותו בן חמישים הצליח למצוא שותף למפעל, ואחד מהתנאים שהתנה עמו היה שהשותף יהיה נוכח במפעל עד שעת חצות לילה - ובחצות יבוא הוא למקום. כששאל אותו בנו: "איך זה שיהודי בגילך מחליט פתאום לקום כל לילה בחצות?" ענה לו: "הזעקות הנשגבות הן, ששמעתי על ציון רבינו, עדיין מהדהדות באוזני; שם קיבלתי את ההתעוררות לקום בחצות."

מאוחר יותר עבר לגור בבני ברק, שם התגוררו כמה מחסידי ברסלב שהיו 'בעלי-בתים' העוסקים במלאכות שונות לפרנסתם. אולם, צא ולמד אילו 'בעלי בתים' יש לו לרבינו הקדוש... ר' זאב וחברו ר' יעקב זאב אורלנצ'יק שעבד כ'חלבו', היו קמים בכל שבת לפני הנץ החמה ואומרים את כל התהילים מתחילתו עד סופו.

אצל 'בעלי בתים' אלו, היה קיום 'התבודדות' בכל יום, חיוב כמו הנחת תפילין.
ר' זאב נפטר לעולמו ביום כ"ה באב שנת תשמ"ח.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתממדים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א
אצלכם בבית

עולם הזה - שווה זהב!

שעות בדקות אדירה, מפלפל גג על גג עם החברותא ומאזין לשיעורים מחזקים של ראש הישיבה שליט"א - אתה במקום בטוח ממנו אי אפשר ליפול ל"זרם לבבר", אך גם אינו מקפצה להמשך העפלה כמו שיובהר בהמשך.

מאיך, כשאנחנו יורדים ל"דרך ארץ", לפרנסה, לאיגוון הילדים, האוכל והכסף, אנחנו בסכנה. וכסף זהב ירבה לך - ורם לבבר ושכחת. דברי החול והגשמיות והקליפות מקבלים חיות מ"מאמר הסתום", מהארה מוסתרת מאוד שיכולה להאיר גם במקומות שלא רואים בהם את השם, ולכן בקלות אפשר להתגלש לכיוון הקליפות ושות', שגם הם שואבים חיות מאותו מקום. אתה יכול לשכוח לגמרי מהשם, להיות עסוק בהשוואות על מבצעי חיתולים [במקרה הטוב, אם לא בדוריטוס וצ'יטוס], וזכורונך ישכח לגמרי שיש השם בעולם, חלילה.

אבל מצד שני - יש סיכוי לקפוץ לגבהים, וגם זה יובהר בהמשך.

למעשה יוצא כך: אנחנו מאוד רוצים לגור במקום בטוח ללא

סכנות נפילות. אבל השם לא רוצה אותנו כך, הוא רוצה שנרד, שנצא לרחוב, נדבר עם בני הבית גם בשיחות של מה-בכך, ואז נגיד עם עיניים למעלה: רבוננו של עולם! איה מקום כבודו? איפה אתה כאן? אני רוצה אותך גם פה, במקום שנראה כל כך רחוק!

ואז אתה זוכה לקבל חיות דוקא מהמאמר הסתום הזה! והוא - הרבה יותר גבוה מההשפעה שאתה מקבל סתם כך בתורה ובעבודת השם הסטנדרטית. כאן יש לך אפשרות לעלות למקום חדש ברוחניות, כי קיבלת הארה מחודשת מעולם מרומם מאוד!

כך סיכמו זאת חכמינו במשפט אחד: יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עוון...

(ליקוטי הלכות גביית חוב מיתומים ג, א)

הסיפור הוא על יהודי טוב וירא שמים, שהשם בירך אותו בכסף ובעזרתו יתברך הצליח לבנות כמה דירות בירושלים [שאל כל אחת מהן מוצמדות כמובן יחידות דיור להשכרה]. בנוסף יש לו משק במושב בהרי ירושלים, שם יש לו כמה עשרות ראשי בקר וכמאה ראשי כבשים. ביתו הפרטי נבנה בחן ובהדר כיאה ליהודי - בן של מלך, ויטרינתו עמוסה בתשמישי קדושה מכסף ומזהב, עסקיו פורחים, כל מה שהוא נוגע בו מצליח וכל צרכיו מצויים לו בשפע.

זה תחילת הסיפור שמתואר בפרשתנו (ח, יב ואילך). אתן לך משימה: המשך אותו.

יש שהיו מסיימים: והיהודי המשיך את חייו באושר ובעושר, רואה נחת מבניו ומבנותיו, מחתניו וכלותיו, מנכדיו ומניניו, זוכה לראות דור חמישי לפני שנסתלק לבית עולמו זקן ושבע ימים כשחיוך על פניו.

התורה מסיימת קצת אחרת: ורם לבבר, ושכחת את ה' אלוקיך... ואמרת בלבבר כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה.

...

זה אומר שקצת מסובך להתעסק עם ה"עולם הזה". כשאנחנו שקועים בעיסוקי חול אנחנו נכנסים למקום שבחזקת סכנה. בקלות אפשר ליפול שם למחוזות שלא רצינו ומעולם לא חלמנו שנהיה שם. לא פשוט.

אממה, לא כדאי לברוח לגמרי מעיסוקי הפרנסה. כתוב במשנה (אבות פ"ב מ"ב) "יפה תלמוד-תורה עם דרך-ארץ [- מלאכה או מסחר (רע"ב)], שיגיעת שניהם משכחת עוון". אל תתחמק מהגשמיות, חייבים גם לרוץ לבנק ולמכולת ולטפל בגשמיות.

למה זה כך? תן לי לשבת בבית הכנסת כל החיים, שם אני מוגן ובטוח, שבת בבית ה' עד יום מותי, וזהו! למה השם ברא אותי באופן שתמיד אני צריך הפסקות? כי כשאתה מרביץ שעות של לימוד תורה, מתפלל

לצעירי הצאן

יוריצוהו!

כל אדם עובר צרות, אך העקר בחיים הוא שאדם יחזיק מעמד. אם מחזיק מעמד, ברגע אחד תהיה לו ישועה. כשיגיע זמן הישועה מיד יקבל ישועתו. כשיוסף היה צריך לצאת מבית הסהר כתוב "יוריצוהו מן הבור" במהרה, ומיד יצא מכלאו ונהיה מלך על כל מצרים, כי כשמגיע הזמן - הישועה פתאום מגיעה ברגע אחד...

מתוך מאמר ראש הישיבה

כסף גזול או לא?

37 שנים לפטירת הגאון ה"סטייפלר" זצ"ל • שב"ק כ"ג אב תשפ"ב - כ"ג אב תשמ"ה

ירושה של מיליונים רבים. אני ואחי החילוננו לנסות לחלוק את הירושה, אך לא הצלחנו להגיע לעמק השווה עד שהתגלעה בינינו מריבה עמוקה שקרעה את משפחתנו לשנים. חודשים שכבר אינני מדבר עם אחי.

"התקרב פורים" המשיך ההוא מעבר לקו, "ומאחר וכל שנה אנו שולחים ל"קהילות יעקב" כספי מתנות לאביונים, ואת אחי אינני יכול לשאול מאחר ואני ב"תענית דיבור" עמו, גמרתי בדעתי שאחי ודאי מסכים לשלוח גם השנה. לקחתי מכספי העיזבון המשותף עשרים אלף דולר ושלחתי בני-ברקה.

לא נוגע בכסף! ה"סטייפלר" מרים את עיניו הטהורות מן הספר

"נראה", התחייך קולו של הגביר, "שסבך לא כל-כך הסכים עם 'פסק ההלכה' שלי, ומאחר וכך נאלצתי להתקשר אל אחי ואמרתי לו שאני מעוניין להשלים עמו, 'הכל יסתדר בעזרת השם' אמרתי לו, 'אבל תגיד לי קודם דבר אחד: אני יכול לשלוח \$20,000 לבני ברק כבכל שנה?' 'אחי נענה בחיוב, ואז התקשרתי אליך לדווח שהכסף הוכשר, ולספר לך איך דברי ה"סטייפלר" השכינו שלום ביני לבין אחי..."

(מקור: הגרא"ש קניבסקי שליט"א
ב"מוסף שב"ק" עקב תשע"ה)

מעטפה הזו ציפה הגרא"ש קניבסקי. לרגע חשב כי השנה הם חדלו ממנהגם הטוב זה שנים רבות, אך היום, ממש בערב הפורים, נוכח לראות כי אך עיכוב היה זה.

הוא מישש את המעטפה בהנאה, מתענג להרגיש את כמות הדולרים אשר בה וכתוצאה מכך את כמות האור שיזרח בבתי עניי בני ברק בפורים. שלח עושה שליחותו, והוא נכנס אל סבו ה"קהלות יעקב" שישב כהרגלו וסקד על תלמודו, והניח לפניו את המעטפה עליה רשום "20,000 דולר - מתנות לאביונים", כשהוא מציין כי משפחה פלוגנית שלחה את הכסף כהרגלם לחלקם לעניים בפורים.

ה"סטייפלר" העיף מבט בעיניו הטהורות על הכסף והפטיר: "זה לא כסף כשר, אני לא נוגע בכזה כסף", וחזר לתלמודו.

הגרא"ש נדהם. המשפחה המקורבת לסבו היתה שולחת בכל שנה כסף למתנות לאביונים, ואף פעם לא נתקל בתגובה שכזו.

הוא אסף את המעטפה אל חיקו בדממה, התקשר לחו"ל אל שולח המעטפה, ובחוסר נעימות סיפר לו כי המעטפה אינה יכולה להגיע ליעדה עקב סירוב הנמען, זה כסף לא כשר.

הנדיב שמעבר לקו שתק. בעוד הגרא"ש מסתפק אם הוא פגוע או המום, אומר לו הגביר: "המתן רבע שעה ואני אסדר את העניין".

כעבור שעה תמימה צלצל הטלפון בבית ה"סטייפלר", שיחת חוץ. הגרא"ש מיהר להרים, ועל הקו התורם מחו"ל. "עכשיו יהיה בסדר, לך תביא לרב את הכסף".

באי ביתו של הקהלות יעקב ידעו כי לא כדאי להטריד את גדול הדור על דברים של מה-בכך. מוראו היה מוטל עליהם, והוא לא היה חושך מהם את שבט מוסרו אם עיוותו עשותו.

אמנם הגרא"ש היה מקורב מאוד אל הסב הדגול ולאחר פטירתו אף כתב עליו את הספר המיוחד והנפלא "תולדות יעקב", ובכל זאת, זה היה סיכון להכניס שוב את הכסף אל הסב לאחר שדחהו בשתי ידיים.

"שמע נא אדוני" אמר הגרא"ש לבן שיחו, "אני מוכן להיכנס שוב אל חדרו של סבי ולהגיש לו שנית את הכסף, אך בתנאי שתספר לי לאחר מכן מה עשית בשעה האחרונה ואיך 'הכשרת' את הכסף".

הגביר נענה בחיוב, והגרא"ש נכנס שוב אל הסב ואמר לו את אותם מילים שנאמרו על ידו לפני שעה: משפחה פלוגנית מחו"ל שלחה את הכסף כבכל שנה לחלקם לעניים בפורים.

ה"סטייפלר" השיב "תמסרו לו יישר כח", ומיהר להניח את הכסף במקום מוצנע.

אחוז סקרנות חזר הגרא"ש אל שפופרת הטלפון, דיווח כי הכל עבר בשלום וביקש את התמורה: סיפור השתלשלות העניינים, איך הופכים תוך שעה כסף לא כשר לכסף ראוי והגון.

"הסיפור מתחיל לפני פחות משנה", נאנח הגביר בתגובה. "אבי ז"ל נפטר לבית עולמו והשאיר אחריי

רבי יעקב ישראל קניבסקי זצ"ל

נולד: ט' תמוז תרנ"ט, טשאן שבאוקראינה.
ויקרא שמו: אביו שהיה חסיד צ'רקאס, קרא לו על שם מוהרי"י מצ'רקאס, בנו של המגיד מטשענאביל.
האיש מקדיש: כבן 28 נשא את מרת מרים קרלין, אחותו של ה"חזון איש".
זה ספר: מלבד סדרת "קהלות יעקב" המפורסמת, את ספרו הראשון "שערי תבונה" הוציא לאור בגיל 26.
נפטר: כבן 86

באחד מנדודיו כחיל בצבא הרוסי נכנסה פלוגתו לכנסייה. ה"סטייפלר" סירב להיכנס, ואף כשגורוה לתוכה התגלגל החוצה. המפקד זעם, והענישו בהעברה בין שתי שורות חיילים המכים על ראשו בקתות רובייהם. לאחר מכן סיפר, כי מעולם לא הרגיש עונג אדיר שכזה כמו באותן מכות שספג על קיום המצוות!...

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!
050-4141-497
avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לצינור

לנדאו - הבית שלכם באומן

שאלה:

באמצע שאמרתי "אלוקי נצור" החזן אמר קדיש, לענות אמן?

שיוכל לענות שלא באמצע התפילה (שו"ע שם, ועי' פסק"ת הע"פ שכתב שאין חייב לדלג).

אלו הם דברים שבקדושה לעניין זה:

בקדושה הפסוקים "קדוש קדוש" ו"ברוך כבוד ה'", במודים דרבנן המילים "מודים אנחנו לך", אמנים על פסוקי ברכת כהנים (ולאג"ע יוסף (שו"ת יביע אומר ח"ח סי"ג) גם על ברכת "לברך את עמו ישראל באהבה"), "ברכו", "אמן יהא שמיה רבא", אמן על ברכת העולים לתורה בעלמא ואמרו אמן, ואמן על ברכת העולים לתורה וההפטרה (עי' פסקי תשובות סי' סו אותיות ה-ו).

עוד הרבה דעות יש בנושא זה, ונתמצת מספר מהם: האשכנזים יענו גם אמן של "הק-ל הקדוש" ו"שומע תפילה" (רמ"א סי' סו ס"ג, והר"ח שם כתב שב"אלוקי נצור" יש לענות כדעת הרמ"א).

לדעת האר"י ז"ל יענו על כל חמשת האמנים הראשונים של הקדיש [עד "דאמירן בעלמא"], וכן פסוק "ימלוך ה'" בקדושה (פסקי תשובות סי' סו אות ה).

ולדעת הגר"ע יוסף גם אמן שלאחר "שמיה דקדושא בריך הוא" הוא דבר שבקדושה, וב"אלוקי נצור" יש להקל כדעת האר"י לענות חמשה אמנים וכן "ימלוך" (שו"ת יחזקאל לוינסקי סי' י, ובאיורו בילקו"י סי' קכב הע' 1 ע"ט).

תשובה: תענה רק "דברים שבקדושה", שהם "אמן יהא שמיה רבא" ואמן שלאחר "דאמירן בעלמא". ויש מתירים לענות כל אמן.

הרחב דבר: [במסגרת זו לא ניכנס לדין הענייה קודם שאמר "יהיו לרצון"].

כמה אחרונים כתבו שבתחנונים שלאחר התפילה, אם אמר כבר אמר "יהיו לרצון" אפשר לענות כל אמן שהוא (קיצוץ של יח ס"ו, ערוך השולחן סי' קכב ס"ב, בן איש חי ש"ר בשלח ס"ב), וכך הכריע הכף החיים (סי' קכב סק"א), אלא שאסר לענות את האמנים שבסוף קדיש ["תתקבל" וכו'].

אמנם דעת הט"ז שכל זה דווקא באדם שלא אומר בקביעות "אלוקי נצור" וכדומה, אך מי שרגיל לומר בכל תפילה תחנונים, כמו בדורנו שכולם אומרים "אלוקי נצור", דינם חמור יותר ואינו יכול לענות אלא "דברים שבקדושה" [כמפורט להלן], וכן דעת ה"משנה ברורה" (סי' קכב סק"א) והגר"ע יוסף (שו"ת יחזקאל דעת ח"ה סי' י) ועוד הרבה אחרונים.

[וכל זה בדיעבד, אך לכתחילה כשאדם רואה שיצטרך לענות באמצע "אלוקי נצור", עדיף שידלג ויאמר את "יהיו לרצון" האחרון [שלפני "עושה שלום"] כדי

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

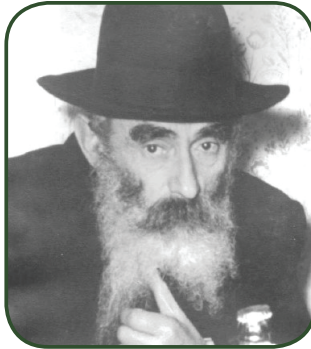
הברסלבר של פוניבז'

אז הוא שאל אם יש לי את אחד הספרים של ברסלב כדי להביא לו.

"גם הרב שך, פעם בשבת עברתי להגיד לו 'גוט שבת', הוא תפס אותי עם היד ושאל אותי: 'מה שמעת, ביסט גיווארן א ברסלבר?' אמרתי לו 'אי', אז הוא אמר לי, 'נו, גוט שבת גוט שבת, נו נו'. הוא לא דיבר יותר.

אחרי שאני יצאתי כבר הייתה עוד קבוצה של ברסלבר'ס שעשו להם בעיות בישיבה, ואמרתי להם: 'למה לי לא היו בעיות? כי אני הייתי בסדרים של הישיבה, לא החסרתי אף סדר ואף

שמוע'ס (שיחה) של המשגיח'. ר' גדליה [קעניג] אמר לי אז 'אל תחסייר אף שמוע'ס של המשגיח'. למדתי לקוטי מוהר"ן כל יום, אבל בסדרי הישיבה לא פגעתי!'.
(הרה"ח רבי שמואל טוקצ'ינסקי זצ"ל, מגזין 'ניצוץ' סבת תש"פ)

בלי מוסר זה לא יכול להיות. רבי יחזקאל לוינסקי

חרי שהתקרבתם לברסלב הייתם בקשר עם ראשי הישיבה בפוניבז'?

"זה היה קצת קשה בהתחלה כשהתקרבותי, אבל אחר כך הם מאד העריכו את זה.

"דיברתי עם המשגיח רבי יחזקאל (חצקל) לוינסקי, שהיה צדיק יסוד עולם, הוא שאל אותי: מה זה ברסלב, מה זה התבודדות? אמרתי לו: חשבון הנפש והתבוננות. הייתי צריך להגיד להם בשפה שלהם. הוא שאל אותי איפה הרב'ה היום, באמריקה?

אמרתי לו לא, אין רב'ה, מאז שהוא נפטר אין רב'ה, יש רק ספרים.

"הוא אמר לי 'זה לא יכול להיות, בלי מוסר זה לא יכול להיות'. אמרתי לו שהליקוטי מוהר"ן זה מוסר,

פתגם השבוע

ילדים שעוסקים בלימוד התורה כראוי - יגדלו כראוי

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א
נתן בת-בת-שבע ואדל בת-דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת שאקן
להצלחת משפחת שרון
להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

דוגמא אישית - זקנו של סבא

אל הרב שמשון רפאל הירש זצ"ל, מענקי החינוך היהודי השורשי בדורות הקודמים, פנה פעם אברך צעיר עול ימים לאחר לידת בתו הראשונה, ושאלו: "מה אוכל לעשות למען חינוכה כבר מעכשיו? אולי לקחתה לביהכ"נ שתקלוט דיבורי קדושה מהאוויר, לתלות תמונות רבנים על המובייל, או לחילופין להקיפה בספרי קודש וקמיעות?" הסתכל עליו הרש"ר הירש ז"ל בעיניו החכמות ואמר: לחינוך בתך הייתה צריך לדאוג שנים רבות לפני שנולדה...

חינוך לכעס

ח"ו אין בסיפור הנ"ל כדי לייאש, אף שידוע צדיק נפש... אלא להעמיק הבנה בגודל האחריות שלנו למעשינו, לאופן בו אנחנו מעבירים את המסר לילדינו, כאותו אחד שכעס על בנו ונזף בו קשות שיתפלל. לאחר התפילה ניגש אליו מרנא ה"חזון איש" צוק"ל ואמר לו: אם חיינכת אותו להתפלל אינני יודע, מה שבטוח שחיינכת אותו לכעוס!

סליחה ששווה ארבע

עקרונות ומסרים שחשובים לנו באמת, יעברו לילד לא בדווקא באומר ודברים. לדוגמא: כששיגינו כלפי הילד לא נסלף ונעקם את המקרה, אלא ניגש ונאמר: מוישי זוכר אתה מה אירע אתמול? התבוננתי וטעית, אני מתנצל, זה נעשה מתוך כעס/חוסר הבנה. בצעד זה לא רק שאין בזה משום פחיתות כבוד, אלא להיפך, הילד מבין ש-

- א. כעס איננה התנהגות נאותה.
- ב. כשכועסים עלולים לטעות.
- ג. להודות בטעות.
- ד. כשטועים מבקשים סליחה.

לכתך אחרי במדבר

יתכן ואפשר לבאר בעניין את חביבותם של ישראל לפני ה', לפי הפסוק: פֶּה אָמַר ה' זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד וְעֶרְוָה; אֶהְבֵּת כְּלֹלְתֶיךָ; לְכָתֶךָ אֶתְרִי בְּמִדְבָּר וכו'. התורה אומרת שאף שלא ראו את אבותיהם הולכים במדבר, ללא שום דוגמא אישית מהוריהם הלכו במסירות נפש על אף הקושי, ולכן גדולתם וחביבותם עצומה.

דוגמא אישית - זקנו של סבא

ונסיים בדרך הלצה, על ילד שנשלח הביתה מבית תלמודו בשל התנהגות נלוזה. גער בו אביו תוך מריטת שערות זקנו מתוך צער: "אתה רואה את השערות הלבנות האלו בזקני? הכול בגלל כל הצְעָרִים שהסבת לי בהתנהגותי!". ענה לו הילד בתמימות: "אבא, והזקן של סבא שכולו לבן - ממה נביה?".

אווה, אם זה לא היה נכון זה היה מצחיק...

שכונת בתי מחסה, ירד לו הרברט סמואל במדרגות הבית צעד אחרי צעד, נזהר שלא יחליק, לא מורגל היה הרברט במדרגות כאלו. רגליו רגילות היו לדרוך בארמונות מלכים ושועי עולם, על שטיחי משי יקרים ורכים, "מרבדים" כאלו לא הכיר.

בליבו מתפשטת תמיהה.

זמן קצר מכיר הוא את ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל. עת בא לכהן כנציב העליון של הבריטים בארץ ישראל הם נפגשו, ונוכח שחכם אדיר ומנהיג בעל שאר רוח לפניו, לכן לא יכול היה להבין ולהכיל איך גר הוא בדירה כה פשוטה. בארמון שנבנה במיוחד בשבילו בירושלים (ארמון-הנציב), אין פינה כזו, אף לא למחסן גרוטאות ישנות ומשומשות של משרתיו.

משנה תוקף קיבלה הפליאה משכנס לבית: הקרקע איננה מרוצפת, תאורה דלילה ומועטת, ובקושי חלונות אור ואויר. הריטים? שולחו, כסא פשוט ורעוע, ארון קיר גדול וכבד עמוס בספרים, שספק אם הקיר מחזיקו או להיפך.

הוא לא התאפק והפטיר בנימוס אנגלי: "אֹהֶה!! רואה אני כי צריך לרדת במדרגות אל הבית".

ר' יוסף חיים שחכם היה, הבין מה ירמזו מלותיו. בשתיקה מעמיקה נטל את ידו ולקחו אל סוף הבית, שם חלון צר וקטנטן שמשקיף אל כאב רחב וענק.

"יאמר לי כבודו מה הנוף הנשקף מחלונך?" שאלו הגרי"ח. "רואה אני את הכותל המערבי, מרחק הליכה", ענה הנציב, תוהה לאן מובילה השיחה.

אנחה עמוקה נעקרה מליבו של ר' יוסף חיים, מפיו נשפכו המילים כמו דמעותיו הרוותחות: "איך אוכל לדרו בחווילת פאר ובמדורי תענוגות, בעוד להקב"ה אין בית, ומה גם שישועלים הילכו בו, שם במקום בית המקדש בו הקימו הישמעאלים את בית תיפלתם!".

מהות מקרינה

כזה היה ר' יוסף חיים, אחד מענקי הרוח, רבן של ישראל. כשנתמנה להיות מרא דאתרא בירושלים והציעו לו דירה גדולה ומכובדת כיהא למעמדו - סירב נחרצות.

גדלותו וגדלות חינוכו היו - לאו בדווקא מחמת חכמתו וכו' וכו', אלא מהותו שהקרנה איך ומה צריך להיות, אם בעניין צער החורבן, ואם בהתנהגות פשוטנית חפה ממותרות, וכל זה ללא הקרבה מצידו אלא שכך זה צריך להיות. את זה ראו וחושו תלמידיו ובני ירושלים, ובדרכו צעדו.

זוהי הדוגמא האישית שמראה את המהות, נותנת את הדבר יותר מכללים יצוקים ועקביים ומלל מרובה-הכנות ללא סוף.

חינוך מקדים

ובמחשבה עמוקה יותר, נבין שזה מתחיל אצלנו.

ילדים שלנו מגיע הטוב ביותר!

הצטרפו כעת למשפחת המנויים ותהנו מחיים טובים יותר!

<p>חברות</p> <p>28 לחודש 700 ויני</p>	<p>חברות</p> <p>3 חודשים ראשונים 99 בלבד</p>	<p>חברות</p> <p>חדש ראשון 1 בלבד</p>	<p>מסלולי הצטרפות מיוחדים:</p> <p>חדש ראשון 1 בלבד</p>
--	---	---	---

מועד מנויים: 02-623-1218

הפינו! גמול ופי אב המש"כ

שמחלה חוסר ילדים חדש ומרתק! חובת, חידושים וחיית. פיתוח רצונות והתמכרבים מחד.

ניוציות חופים